

Пралятары ўсіх краін, злучайцеся!

БЮЛЕТЭНЬ

САВЕТУ НАРОДНЫХ КАМІСАРАЎ БЕЛАРУСКАЙ САЦЫЯЛІСТЫЧНАЙ САВЕЦКАЙ РЭСПУБЛІКІ

Выдавецца Інфармацыйна-Выдавецкім Бюро Кіраўніцтва Спраў СНК і Эканамічнай Рады
г. Мінск, Чырвонаяармейская вул. № 3. — Падпісная плата на год 5 р. і на 1/2 г. 2 р. 50 к.

VII-ы ГОД ВЫДАННЯ

№ 5 (106)

30 сакавіка 1931 г.

№ 5 (106)

З Ь М Е С Т.

Пастанова НК Працы БССР.

17. Пра ўзмацненне апарату рахунковых працаўнікоў Дзяржбанку.
- Абежнік Галоўнага Кіраўніцтва Камунальнай Гаспадаркі пры СНК БССР.
18. Аб прысылкі ў Галоўкамгас звестак аб буйных пажарах.
- Інструкцыя Рэспубліканскага Савету Сацыяльнага Страхавання пры НК Працы БССР.
19. Пра парадок пазбаўлення пэнсіі і дапамог, якія выдаюцца органамі сацыяльнага страхавання.
- Пастанова НК Фінансаў БССР.
20. Пра павялічэнне ставак прамысловага падатку па некаторых таварах.
- Пастанова Калегіі Народнага Камісарыяту Рабоча-Сялянскай Інспекцыі БССР.
21. Пра мерапрыемствы па палепшанні кіраўніцтва раёнамі з боку цэнтральных устаноў.
- Абежнік Народнага Камісарыяту Юстыцыі БССР.
22. Пра барацьбу з таемнай пераапрацоўкай скурсыравны (кадушніцтвам).

Пастанова Народнага Камісарыяту Працы БССР.

17. Пра ўзмацненне апарату рахунковых працаўнікоў Дзяржбанку.

На падставе пастановы СНК БССР за 13 лютага 1931 г. аб узмацненні апарату Дзяржбанку рахунковымі працаўнікамі НК Працы БССР пастанаўляе.

1. Зарплата перавадзімых для Дзяржбанку рахунковых працаўнікоў устанаўляецца адпаведным аддзяленнем Дзяржбанку паводле ставак, зацверджаных НКП БССР у парадку дзяржхармавання для банкаўскіх работнікаў. У тых выпадках, калі іх зарплата ў Дзяржбанку будзе ніжэй, чым зарплата, якую яны атрымлівалі раней, гэта мая Дзяржбанкам захоўваецца на працягу 1 году;

2. Тым работнікам, якія павінны будучы змяніць свае месца жыхарства ў сувязі з пераводам іх ў апарат Дзяржбанку — пад'ёмныя

і інш. кампэнсацыі, паводле пастановы ЦВК і СНК СССР за 9/XI-1927 г. (З. З. СССР 1927 г. № 65, арт. 660) аплачваюцца Дзяржбанкам.

3. Члены сем'яў пераведзеных, якія засталіся на ранейшым месцы жыхарства і якія знаходзяцца на ўтрыманні пераведзеных—пасылаюцца на працу органамі НК Працы ў першую чаргу.

4. Пераведзеныя рахунковыя працаўнікі пры астаўленьні сваёй ранейшай работы выхадное дапамогі не атрымліваюць.

Нам. Народнага Камісара Працы БССР Пушчын.

Загад. Сэктару арганізацыі і аздараўл. умоў
працы НКП БССР Іоффе.

16 сакавіка 1931 г.
№ 11/79.

Абежнік Галоўнага Кіраўніцтва Камунальнай Гаспадаркі пры СНК БССР.

Узгоднены з НК РСІ.

18. Аб прысылцы ў Галоўкамгас звестак аб буйных пажарах.

Усім начальнікам пажарнай аховы гарадоў і камунальным часткам РВК. Копія—для ведама РВК і гарсаветам.

Для сваечасовай інфармацыі аб здарыўшыхся на тэрыторыі БССР буйных і стыхійных пажарах, а таксама аб пажарах на глебе клясавай барацьбы ўстанаўліваецца наступны парадак прысылкі ў Галоўкамгас звестак аб пажарах:

1. Аб усіх буйных пажарах: а) калі страты дасягаюць прыблізна 10.000 руб., альбо калі пацярпела 10 ці больш двароў, б) аб усіх стыхійных пажарах і в) аб усіх пажарах у сацыялістычным сэктары сельскай гаспадаркі—калгасах, саўгасах, камунах, машына-конных і трактарных станцыях—здарыўшыхся на глебе клясавай помсты, безадкладна паведамляць па тэлеграфу (Менск, Галоўкамгасу) з паказаннем даты, якая маемасьць згарэла, прыблізнага разьмеру страт ці колькасьці пацярпеўшых двароў, колькасьці пацярпеўшых людзей і жывёлы.

2. У дадатак да кароткага тэлеграфнага паведамленьня на працягу ня больш 3-х дзён пасля пажару, прадстаўляецца падрабязнае апісаньне пажару па наступнай праграме:

- 1) Месца пажару (адрас),
- 2) Час узьнікненьня пажару,
- 3) Час, калі быў пажар заўважаны,
- 4) Спосаб паведамленьня аб пажары,
- 5) Час прыбыцьця пажарнай арганізацыі,
- 6) Апісаньне і прызначэньне будынкаў, дзе быў пажар.
- 7) Месца ўзьнікненьня пажару,
- 8) Разьмер пажару ў момант прыбыцьця пажарнай арганізацыі,
- 9) Работа пажарных арганізацый і вынікі яе,

- 10) Час лёкалізацыі і ліквідацыі пажару,
- 11) Прычына пажару,
- 12) Становішча паветры ў час пажару,
- 13) У гарадох і паселішчах гарадскога тыпу схэматычны плян пажару з паказаньнем згарэўшых і бліжэйшых не згарэўшых будынкаў, парадку размяшчэньня пажарных машын, рукавоў, насосаў і інш.

Апісаньне пажару складаецца ў гарадох начальнікамі пажарнай аховы, а ў сельскіх мясцовасьцях—начальнікамі пажарных дружын або адпаведнымі службовымі асобамі.

Начальнік Галоўнага Кіраўніцтва Камунальнай
Гаспадаркі пры СНК БССР Аксютчы.

Пажарны Інспэктар ГККГ Верасьневіч.

16 сакавіка 1931 г.
№ 3.

Інструкцыя Рэспубліканскага Савету Сацыяльнага Страхаваньня пры НК Працы БССР.

19. Пра парадак пазбаўленьня пэнсіі і дапамог, якія выдаюцца органамі сацыяльнага страхаваньня.

(Выдадзена на падставе пункту „г“ разьдзелу 8 пастановы ЦВК і СНК СССР за 13 лютага 1930 г. „Пра зацьверджаньне палажэньня пра пэнсіі і дапамогі па сацыяльнаму страхаваньню“ (З. З. СССР 1930 г. № 11, арт. 131).

1. Ня маюць права на пэнсіі наступныя асобы, якія ня маюць права выбіраць у саветы паводле інструкцыі Прэзыдыуму ЦВК БССР за 15/XI-1930 г. (З. З. БССР 1930 г. № 42, арт. 275):

а) асобы, якія карысталіся альбо карыстаюцца наймоваю працай з мэтай атрымання прыбыткаў;

б) асобы, якія жылі альбо жывуць на непрацоўныя даходы, а таксама тыя, якія займаліся альбо займаюцца гандлем;

в) асобы, якія да моманту выбараў па свайму клясаваму становішчу альбо па сваёй мінулай дзейнасьці належаць да катэгорыі пазбаўленых выбарных правоў;

г) земляробы, саматужнікі і рамесьнікі, якія ўжываюць наймовую працу, сэзонную альбо сталую, у такім разьмеры, які пашырае іх гаспадарку за межы працоўнай.

Асноўнаю адзнакаю працоўнай гаспадаркі ў даным выпадку зьяўляецца дапаможны характар наймай працы і абавязковы ўдзел у штодзённай рабоце наяўных працаздольных членаў данай гаспадаркі ў межах і пры наяўнасьці ўмоў, паказаных у пунктах „а“, „б“, „в“, „г“ і „з“ арт. 22 гэтай інструкцыі;

д) земляробы, якія маюць побач з сельскаю гаспадаркаю прамысловыя заводы і прадпрыемствы (млын, крупадзёрку і г. д.) з мэ-

ханічнымі рухавікамі альбо з ужываньнем сталай ці сэзоннай наймовай працы;

е) асобы, якія сыстэматычна здаюць у наймы складаныя сельска-гаспадарчыя машыны з мэханічнымі рухавікамі, альбо асобы, якія за-кабеляюць навакольнае насельніцтва праз дачу ў карыстаньне рабочай жывёлы, сельска-гаспадарчых машын і інш. альбо якія займаюцца дачаю насельніцтву крэдыту (таварамі альбо грашыма) на кабальных умовах (квотнікі);

ж) асобы, якія арандуюць землю на ўмовах, прызнаных раённаю падатковаю камісіяю кабальнымі для здатчыкаў;

з) асобы, якія арандуюць з мэтай гандлёвай і прамысловай эксплёатацыі сады, гароды і інш.

Арэнда садоў, гародаў і інш. у разьмерах і з захаваньнем умоў, пры якіх гэтая арэнда ня можа служыць адзнакай для абкладаньня арандатараў адзіным сельска-гаспадарчым падаткам у індывідуальным парадку, ня можа таксама служыць прычынаю для пазбаўленьня арандатараў выбарных правоў;

і) асобы, якія сыстэматычна здаюць у наймы асобныя будынкі, абсталяваныя пад прадпрыемствы альбо жылішчы, пры ўмове, калі іх гаспадарка, па разьмеру даходу ад гэтай здачы ў наймы будынкаў, належыць да катэгорыі гаспадарак, якія абкладаюцца адзіным сельска-гаспадарчым падаткам у індывідуальным парадку;

к) уласьнікі і арандатары прадпрыемстваў прамысловага тыпу, якія эксплёатуюць насельніцтва праз здачу тых альбо іншых работ на дом, альбо праз здачу гэтага прадпрыемства ў арэнду ці субарэнду;

л) прыватныя гандляры, перакупшчыкі і камэрцыйныя пасрэднікі;

м) арандатары і ўласьнікі прадпрыемстваў фабрычна-заводзкага тыпу;

н) былыя афіцэры і чыноўнікі белых армій, а таксама кіраўнікі контррэвалюцыйных банд;

о) усе служачыя і агэнты былой паліцыі, асобнага корпусу жандараў і ахранных аддзяленьняў, а таксама ўсе асобы, якія проста альбо пабочна кіравалі дзейнасьцю паліцыі, жандармэрыі і карных органаў пры царскім урадзе, таксама і пры белых контррэвалюцыйных урадах, як: былыя міністры, іх таварышы, дырэктары дэпарта-мэнтаў міністэрстваў, гэнэрал-губэрнатары, галоўныя начальнікі пры надзвычайнай ахране, ваенныя і грамадзянскія губэрнатары, віцэ-губэрнатары, а таксама і чыноўнікі для асобных даручэньняў пры іх; чыны міністэрства ўнутраных спраў, усе былыя служачыя турэмнага ведамства і члены цараваўшага дому, губэрскія і павятовыя маршалкі, старшыні і члены крымінальных дэпарта-мэнтаў, а таксама пракуроры і таварышы пракурораў судовых палат; сьледчыя па асабліва важных справах, старшыні і члены ваенных судов; старшыні і члены сьледчых камісій, якія дзейнічалі на тэрыторыі контррэвалюцыйных урадаў; члены губэрскіх праўленьняў; земскія, сялянскія і павятовыя начальнікі і асобы, якія займалі да рэвалюцыі камандныя пасады ў дысцып-лінарных батальёнах;

п) былыя і цяперашнія служыцелі рэлігійных культаў;

р) асобы, якія высланы ў адміністрацыйным парадку, на тэрміны іх высылкі, а таксама асобы, пазбаўленыя выбарных правоў паводле прысудаў;

с) члены сем'яў асоб, пералічаных у пунктах „а“—„р“ арт. 1 гэтай інструкцыі ў тых выпадках, калі яны знаходзяцца ў матарыяльнай залежнасці ад асоб, пазбаўленых выбарных праў і ня маюць крыніцы для існавання самастойнаю грамадзка-карыснаю працаю.

2. Ня маюць права на пэнсію асобы, якім у парадку чысткі апарату забаронена служба ва ўсіх савецкіх і каперацыйных органах, а таксама грамадзкіх арганізацыях (якія вычышчаны па 1-й катэгорыі).

3. У выпадку, калі страхкаса пры праверцы дакументаў, якія падаюцца інвалідам, таксама пры праверцы спраў інвалідаў выяўляе, што гэтая асоба належыць да катэгорыі асоб, пералічаных у арт. 1 гэтай інструкцыі і павінна быць пазбаўлена выбарных праў, страхкаса, не назначаючы пэнсіі, альбо прыпыняючы выплату пэнсіі гэтай асобе, пасылае ў адпаведную выбарную камісію, савет альбо выканаўчы камітэт усе дакументы гэтай асобы, патрэбныя для высвятлення пытання аб праве асобы, якая падняла хадайнацтва, выбіраць у саветы.

У залежнасці ад атрыманага ад выбарнай камісіі (савету альбо выканкому) заключэння страхкаса назначае альбо адмаўляе ў назначэнні пэнсіі альбо аднаўляе выплату пэнсіі.

4. У адносінах да назначэння і пазбаўлення пэнсіі, страхавыя касы павінны разьлічаць 2 выпадкі: а) асобам, пазбаўленым выбарных праў, а потым адноўленым ў такіх правах з прычыны незаконнага іх пазбаўлення праў, выдача пэнсіі аднаўляецца, а асобам, якія нанова падалі заявы—назначаецца на агульных падставах; б) тым-жа асобам, якія былі правільна пазбаўлены выбарных праў з прычыны сваёй залежнасці да катэгорыі, пералічаных у арт. 1 гэтай інструкцыі, але потым былі ў такіх правах адноўлены вышэйшай інстанцыяй (разьдзел 5 інструкцыі ЦВК БССР), пэнсія можа быць назначана толькі ў выпадку, калі хадайнацтва аб назначэнні пэнсіі падтрымана дзяржаўным органам, прафэсійнай альбо іншай арганізацыяй (арт. 55 пастанова ЦВК і СНК СССР за 13/II-1930 г.

Пры наяўнасці такога хадайнацтва страхавыя касы могуць (але не абавязаны) назначыць пэнсію.

У хадайнацтве, якое паднята дзяржаўным органам, прафэсійнай альбо іншай арганізацыяй, павінна быць паказана, што апошняму вядома аб прычынах пазбаўлення пэнсіі той асобы, аб якой ён хадайначае.

Правілы, паказаныя ў п. „б“ гэтага арт., пашыраюцца таксама на тых інвалідаў, якія да дня апублікавання пастанова ЦВК і СНК СССР за 13 лютага 1930 г. атрымлівалі пэнсію (і за час атрымання пэнсіі, ці раней гэтага пазбаўлены выбарных правоў, а потым адноўлены ў такіх правах у адпаведнасці з разьдзелам 5 інструкцыі аб выбарах у саветы.)

5. Асобам, якія не належаць да катэгорыі, пералічанай у пастанове Саюзнага Савету Сацыяльнага Страхавання пры НКП СССР за

21 лютага 1929 г. № 97 („Известия НКТ СССР“ 1929 г. № 12/13), але, якія былі пазбаўлены страхкасамі пэнсіі на падставах, не прадугледжаных законам і гэтай інструкцыяй, выплата пэнсіі павінна быць адноўлена і ўся недаплачаная сума павінна быць выплачана інваліду ня больш чым за 6 месяцаў.

6. Асобам, якія прыцягнуты да крымінальнае адказнасці за ўчынкі, за якія суд можа назначыць пазбаўленне права на пэнсію, выдача пэнсіі прыпыняецца, пры чым следчы, які вядзе справу, паведамляе страхкасу аб тым, што гэта асоба прыцягваецца да крымінальнае адказнасці па вызначанаму артыкулу Крымінальнага кодэксу.

7. Выдача пэнсіі прыпыняецца на час пазбаўлення інваліда волі альбо на час высылкі альбосылкі ў адміністрацыйным парадку, хоць бы ў прысудзе і ня было паказана аб пазбаўленьні інваліда права на атрыманне пэнсіі.

У выпадку вызвалення інваліда з месца зняволення і звароту зсылкі альбо высылкі, выдача пэнсіі па яго заяве аднаўляецца, а падняўшаму хадайніцтва зноў назначаецца, калі ён паводле прысуду суда не пазбаўлен выбарных правоў на вызначаны тэрмін.

Калі-ж прысудам суда такая асоба была пазбаўлена выбарных правоў, то выплата пэнсіі аднаўляецца па заяве гэтай асобы пасля сканчэння тэрміну, на які гэта асоба была пазбаўлена выбарных правоў.

8. Інваліду, прысуджанаму да пазбаўлення волі,сылкі, альбо высылкі, звязанай з пазбаўленьнем права на пэнсію, пасля вызвалення з месца зняволення альбо звароту зсылкі альбо высылкі і пасля зыходу тэрміну, на які гэта асоба была пазбаўлена пэнсіі,— выдача пэнсіі аднаўляецца паводле заявы.

9. Асобам, якія атрымліваюць пэнсію ў выпадку смерці кармільца, якія належаць да катэгорыі асоб, паказаных у 2 частцы арт. 3 гэтай інструкцыі, адноўленым ў выбарных правах паводле разьдзелу 5 інструкцыі аб выбарах у саветы, выплата пэнсіі прыпыняецца, пры чым пытаньне аб назначэньні пэнсіі можа быць вырашана ў адпаведнасці з хадайніцтвам адпаведных органаў альбо арганізацый.

10. Асобы, прысуджаныя да прымусовых работ і асуджаныя да ўмоўнага пакарання, не пазбаўляюцца права на атрыманне пэнсіі.

11. Асобам, якія пазбаўлены выбарных праў і якія вычышчаны камісіяй па чыстыцы па 1-й катэгорыі, калі яны зарэгістраваны ў кіраўніцтве кадраў, не выплачваецца дапамога па часовай непрацаздольнасці, прадугледжаная пастановай НК Працы СССР за 1/X-1930 г. („Изв. НКТ СССР“ 1930 г. № 28).

Старшыня Рэспубліканскага Савету Сацыяльнага
Страханьня пры НКП БССР Саламонаў.

Адказны Сакратар Ханін.

Пастанова Народнага Камісарыяту Фінансаў БССР.

20. Пра павялічэнне ставак прамысловага падатку па некаторых таварах.

На падставе арт. 9 палажэння пра прамысловы падатак з прыватных прадпрыемстваў і промыслаў (З. З. СССР 1930 г. № 46, арт. 481) Народны Камісарыят Фінансаў БССР пастанаўляе:

1. Павялічыць на 50 проц. прадугледжаныя ў арт. 8 паказанага палажэння стаўкі прамысловага падатку прыватных прадпрыемстваў для наступных тавараў (па вырабу і продажу):

- а) яек і птушак;
- б) малака і малочных прадуктаў (сыру, масла і г. д.);
- в) рыбы і рыбных прадуктаў;
- г) жывёлы, сала, мяса і мясных прадуктаў;
- д) фуража, збожжа і мукі;
- е) шэрсцы, пушніны і футравай сыравіны, футры і вырабаў з яе;
- ж) новых скураных вырабаў (у тым ліку і абутку);
- з) новага гатовага адзення;
- і) новых скураных, фэтровых, саломеных і футравых галаўных убораў і капэлюшоў.

2. Гэтую пастанову ажыццявіць з 1 студзеня 1931 г.

Народны Камісарыят Фінансаў БССР— **Л. Бунін.
Айзінсон.**

17 сакавіка 1931 г.

Пастанова Калегіі Народнага Камісарыяту Рабоча-Сялянскай Інспэкцыі БССР.

21. Пра мерапрыемствы па палепшанні кіраўніцтва раёнамі з боку цэнтральных устаноў.

Абследванне наркаматаў і цэнтральных устаноў БССР паказала зусім незадавальняючае становішча справы кіраўніцтва раёнамі.

Да гэтага часу адсутнічае дыфэрэнцыяцыя раёнаў па іх эканамічных адзнаках, у выніку чаго адсутнічае дыфэрэнцыяванае кіраўніцтва раёнамі.

Жывая сувязь і інструктаж раёнаў застаецца дагэтуль зусім неарганізаваным і неўпарадкаваным (выпадковасць, неплянаванасць выездаў, дрэннае інструктаванне, частыя выезды ў адныя і тыя-ж раёны без ахопу астатніх раёнаў).

Для палепшання кіраўніцтва раёнамі, жывой сувязі і інструктажу ўсім цэнтральным установам, якія маюць падпарадкаваныя раённыя звяненні, правесці наступныя мерапрыемствы:

1. Да 10/IV-г. г. увесці ўнутры свайго апарату спецыяльныя па-сады інспэктароў (інструктароў) для ажыццяўлення сыстэматычнай жывой сувязі з раёнамі і для правядзення праз іх сталага інструктажу сваіх раённых звяненняў.

Штат інспэктароў павінен быць укамплектаваны праз пераразьмеркаваньне працаўнікоў унутры самой установы, ня выходзячы за межы штатаў 1929-30 г. Непасрэднае кіраўніцтва інспэктарамі (інструктарамі) складаецца на аднаго з кіруючых працаўнікоў установы (самага кіраўніка, або яго намесьніка, члена калегіі, члена праўленьня).

2. Адзначаючы, што адсутнасьць дэталёвага даведніка-паказчыка аб раёнах БССР, не дае магчымасьці правесьці дакладную дыфэрэнцыяцыю раёнаў і прыстасавальна да гэтага наладзіць патрэбнае дыфэрэнцыяванае кіраўніцтва раёнамі, зьвярнуць увагу Прэзыдыуму ЦВК, што Дзяржплан да гэтага часу ня выканаў дырэктывы Прэзыдыуму за 30/X-1930 г. аб паскарэньні выданьня даведніка—паказчыка.

Прасіць Прэзыдыум ЦВК патрабаваць аб Дзяржплану выкананьня паказанай дырэктывы, вызначыўшы Дзяржплану для выкананьня гэтага пэўны тэрмін.

3. Да выкананьня Дзяржпланам дырэктывы Прэзыдыуму ЦВК аб выданьні даведніка—паказчыка аб раёнах БССР і да выпрацоўкі канчатковага гаспадарчага напрамку кожнага раёну, установы павінны правесьці дыфэрэнцыяцыю раёнаў на падставе сваіх ведамсьцвенных даных, з пункту погляду аднолькавасьці, блізкасьці, або сходзтва ўмоў стану раёнаў па тых ці іншых асноўных момантах дзейнасьці данага ведамства і на падставе гэтага стварыць групы аднолькавых (падобных) раёнаў. Прыстасавальна да дыфэрэнцыяцыі раёнаў павінна быць наладжана і дыфэрэнцыяцыя кіраўніцтва імі (дача неаднолькавых для ўсіх дырэктыў і заданьняў, патрабаваньне неаднолькавых зьвестак і г. д.).

Прымацаваньне раёнаў за інспэктарамі праводзіцца таксама па прынцыпу разьмеркаваньня паміж імі дыфэрэнцыяваных груп раёнаў.

Калі ва ўстанове немагчыма пакуль што правесьці чоткую дыфэрэнцыяцыю раёнаў—падзяленьне іх паміж інспэктарамі праводзіцца часова па тэрытарыяльнаму прынцыпу.

4. Каб кожны прадстаўнік цэнтральнай установы даваў раённым органам максымальную карысьць па ўсіх момантах дзейнасьці данае ўстановы, а ня толькі выключна па аднаму якому небудзь пытаньні, трэба кожны выезд у раён скарыстоўваць максымальным чынам,—даручаць праводзіць інструктаваньне па розных пытаньнях, высьвятляць, або вырашаць тыя ці іншыя пытаньні, даваць паказаньні, адвезьці матарыялы, забраць там зьвесткі і г. д.

Для гэтага аб кожным выездзе загадзя вывешваць абвесткі: куды, калі, хто едзе і абавязаць увесь апарат рыхтаваць для ад'яжджаючых усе даручэньні. Апроч дачы выяжджаючаму кожны раз паасобных розных даручэньняў, у кожнай установе павінны быць намечаны некалькі асноўных момантаў дзейнасьці данага ведамства, па якіх выяжджаючыя абавязкова і без асобных напамінкаў заўсёды праводзяць у раёнах высьвятленьне, інструктаж і арганізацыйную дапамогу.

5. Абавязаць усіх выяжджаючых у раёны для абсьледваньня і праверак складаць адпаведныя вывады і прапановы, узгадняць іх з

мясцовымі органамі, пакідаць ім для кіраўніцтва і выканання і перадаваць апарат у сваёй (цэнтральнай) установы.

Тыя пытанні, вырашыць якія даны прадстаўнік ня мае паўнамоцтва, а таксама і спрэчныя з мясцовымі органамі прапановы—перадаюцца на вырашэнне кіраўніку той часткі ўстановы, да якой датычаць даныя пытанні.

6. Увесь інспектарскі (інструктарскі) склад, які ажыццяўляе жывую сувязь з раёнамі, павінен пэрыядычна ў пэўны час збірацца разам у цэнтр для нарад па абгаварэнні вынікаў працы абмену вопытам, устанаўлення лепшых метадаў жывого інструктажу і г. д., а таксама для азнаямлення і прапрацоўкі дырэктыўнага матэрыялу і новых заданняў.

7. Для распаўсюджвання вопыту лепшай работы аднаго раёну на іншыя, увесці ў практыку паведамленне аднолькавым альбо сродным раёнам лепшых прыкладаў, дасягнутых у тым або іншым раёне, а таксама і паведамленне іншым раёнам вывадаў, прапаноў і праведзеных у выніку абследавання мерапрыемстваў для таго, каб вынікі абследавання аднаго раёну абавязкова скарыстоўваліся і іншымі па тых момантах, якія зьяўляюцца сроднымі і для іх.

8. Для рашучага знішчэння разнабою і паралелізму, шматлікага дзеяння адных раёнаў і застаўлення без усякай сувязі другіх, для максімальна-рацыянальнага скарыстання ўсякіх выездаў з цэнтру і плянамернага абслугоўвання раёнаў абследавання і праверку дзейнасці раённых органаў праводзіць на наступных прынцыпах:

а) кожная цэнтральная ўстанова складае плян абследацельскіх (праверачных) выездаў (калі, дзе, па якіх момантах будзе абследаванне);

б) унутры цэлага ведамства (НКСнаб, ВСНГ, НКФ, НКЗем і інш.) пляны па кожнай паасобнай галіне (Белрыба, Белмяса, Белгародніна і г. д.)—з'яўжаюцца з плянам абследаванняў агульна-кіруючага ведамства на аснове гэтага складаюцца адзіныя пляны па ўсяму ведамству;

в) пляны абследаванняў (праверак) раёнаў ведамствы паведамляюць НК РСІ для зацверджання і ўвязкі іх у адзіны абследацельскі плян БССР;

г) як пры ўвязцы плянаў унутры ведамства, так, асабліва і пры ўвязцы ведамстваў у НК РСІ—трэба шырока практыкаваць арганізацыю комплексных абследаванняў праз адначасовы выезд у раён аб'яднанай брыгады прадстаўнікоў некалькіх устаноў альбо некалькіх частак аднаго ведамства, складанне ўвязанай праграмы, узгадненне арганізацыі і метадаў работы, скарыстанне ўжо маючыхся матэрыялаў і г. д.;

д) забараніць з 10/IV г. г. усім ведамствам праводзіць абследаванні раённых органаў без дазволу Кантрольна-Плянавага Бюро НК РСІ і прапанаваць РКК—РСІ паведамляць НК РСІ аб усіх выпадках недазволеных абследаванняў, з правам у тых выпадках, калі гэта бу-

дзе выклікацца патрэбаю, зусім не дапускаць на месцы такіх абсьледваньняў.

Увага. Гэтая пастанова не датычыцца выездаў па аперацыйных заданьнях, не патрабуючых абсьледваньняў або прайверкі дзейнасьці раённых органаў.

9. Пабудавец працу апарату такім чынам, каб усякага роду гаспадарчыя, фінансавыя, нарыхтоўчыя і інш. лічбовыя заданьні раёнам даваліся па адзінаму цвёрдаму пляну, які спускаецца ў раён адзін раз.

У межах аднаго ведамства гэты плян зводзіцца агульна-кіруючай ведамскай устаноў і ёю даецца раёнам, а калі ён патрабуе зацверджаньня вышэйшых органаў ці ўвязкі ў Дзяржпляне, ён прадастаўляецца ў апошнія таксама адзін раз—у відзе адзінага цвёрдага пляну.

10. Для раўнамернай нагрузкі раённых зьвеньяў даручэньнямі розных частак цэнтральных устаноў і дачы раёнам пасільных нагрузак,—ўсякага роду арганізацыйныя заданьні, якія даюцца паасобным раённым зьвеньям рознымі часткамі цэнтральных устаноў, праходзяць праз інспэктароў, суадпаведна прымацаваных да раёнаў, альбо іх кіраўніка.

11. Практыка скліканьня куставых нарад раённых працаўнікоў, апраўдаўшая сябе па шэрагу ведамстваў, павінна быць перанесена ва ўсе ведамствы.

Такія нарады павінны праводзіцца ў плянавым парадку і загалда павінны быць падрыхтаваны і разасланы матарыялы (тэзісы, праекты прапанов, лічбы і інш.).

12. Арганізаваць поўнае абслугоўваньне ўсімі часткамі апарату прыязджаючых з месц працаўнікоў паказаньнямі і інструктажам па ўсіх пытаннях працы раённых зьвеньяў, а таксама скарыстоўваць іх прыезд для атрымання рознага роду даных па раёну.

Для гэтага апавяшчаць усяму апарату праз (абвестку, абход і да т. п.) аб прыездах, патрабаваць падрыхтоўкі матарыялаў, абавязваць праводзіць гутаркі і г. д.

13. Для падліку і кантролю жывой сувязі з раёнамі зрабіць на кожным раён адзіную картку, у якой адзначаць, хто, калі, па якіх асноўных заданьнях паехаў у даны раён і хто, калі, чаго прыязджаў з працаўнікоў гэтага раёну.

14. Выходзячы з таго, што некаторыя цэнтральныя ўстановы не цалкам яшчэ перадалі раёнам правы па вырашэньні шэрагу пытанняў, абавязваць цэнтральныя ўстановы да 10/IV-г. г. пераглядзець свае функцыі і канчаткова перадаць раёнам усе аперацыйныя функцыі і суадпаведныя правы, павялічыўшы гэтым самастойнасьць раённых органаў і пакінуўшы за сабой плянаваньне, кантроль і інструктаж.

15. Пасьля пастаноўкі паказальнага РВК, на падставе матарыялу, які будзе атрыман і правэраны на месцы—Савецкай групе і Вольнай станцыі яшчэ раз правэрыць пастаноўку кіраўніцтва раёнамі і распрацаваць дадатковыя мерапрыемствы па яго палепшаньні.

16. Прапанаваць РКК—РСІ і раённым установам наогул, прыстасавальна да ўмоў раёнаў, пабудоваць кіраўніцтва сельсаветаў і нізавымі органамі на такіх жа агульных падставах.

17. Пастанову надрукаваць у „Савецкай Беларусі“ і „Бюлетэні СНК БССР“.

Народны Камісар Рабоча-Сялянскай

Інспэкцыі БССР А. Калінін.

24 сакавіка 1931 г.

Абежнік Народнага Камісарыяту Юстыцыі БССР.

Узгоднен з НК Снабжэння і „Саюзскур“.

22. Пра барацьбу з таемнай пераапрацоўкай скурсыравіны (кадушніцтвам).

Усім народным судам і вучастковым пракурорам.

З паступаючых у НКЮ звестак, на мясцох існуе неяснасць і неаднолькавая практыка ў галіне барацьбы з таемнай пераапрацоўкай скурсыравіны.

Улічваючы гэту акалічнасць і важнасць садзейнічання загаўчым органам у выкананні пляну заготовак скурсыравіны і забяспечанні сыравінай скураной прамысловасці, Народны Камісарыят Юстыцыі БССР растлумачвае наступнае:

Пастановай ЦВК і СНК Саюзу ССР за 13 студзеня 1931 г. „Аб мерах па забяспечванню сыравінай скураной прамысловасці“ (З.З. СССР 1931 г. № 4, арт. 49), катэгарычна забаронена апрацоўка ў відзе промыслу і скупка ўсякага віду скураной сыравіны ўсім прыватным асобам і іх аб'яднанням, за выключэннем аб'яднанняў (арцеляй), якія ўваходзяць у сістэму Белсампрамсаюзу.

Гэтым-жа законам, а таксама пастановамі ЭКНА БССР за 19/X 1930 г. (прат. № 27) і Наркамснабу БССР за 23/IX-1930 г. (прат. № 8), забаронена пераапрацоўка скурсыравіны саўгасам, калгасам і працамунам, якія абавязаны атрыманы ад абагуленай жывёлы скуры ў парадку загаўчкі здаваць асноўным загатоўцелям, але ні ў якім разе самастойна не апрацоўваць.

У адпаведнасці з гэтым і для задавальнення асабістых патрэб калгаснікаў, а таксама адзіналічнікаў-беднякоў і сярэднякоў, па дырэктыве ЭКНА, Белсампрамсаюзам арганізаваны на тэрыторыі БССР 25 гарбарных арцеляй з мясцовых бяднейшых саматужнікаў, якія толькі і маюць права пераапрацоўваць аўчыны як тыя, што атрымліваюцца ў плянавым парадку ад „Саюзскур“, так і ў парадку давальчства, г. зн., ад паасобных грамадзян, аб чым разаслана на месцы абежнае распараджэнне Наркамснабу, Белсампрамсаюзу і Саюзскур за 17-сьнежня 1930 г. за № 171712.

Акрамя гэтага, паводле пастановы ЭКАНА, Беларускай Асцэляе-
нем Саюзскур вызначан спецыяльны фонд гатовых шубных аўчы-
няк для продажу калгаснікам, а таксама адзіналічнікам—беднякам і серад-
някам, якія здаюць загатоўчым арганізацыям сырую аўчыну.

Такім чынам, асобы якія жадаюць перапрацоўваць аўчыну для
сваіх уласных патрэб, маюць магчымасць гэтакія перадаваць арце-
лям Белсампрамсаюзу для перапрацоўкі альбо перадаваць загатоўчым
арганізацыям сырую аўчыну і атрымаць замест яе гатовую, па норме
ўстаноўленай Наркамснабам БССР.

На падставе гэтага, за таемную пераапрацоўку скурсыравіны
аб'яднаннямі сацыялістычнага сектара (саўгасы, калгасы і праца-
муны), так і прыватнікамі, вінаватыя падлягаюць крымінальнай адказ-
насьці па арт. 152 Крым. Код.

Службовыя асобы, за дапушчэнне кадушніцтва ці садзейнічань-
ня таемнай перапрацоўцы скур, адказваюць як за службовыя зла-
чынствы.

Пры прыцягненні да адказнасьці за таемную перапрацоўку скур-
сыравіны, неабходна ўстанавіць сацыяльнае становішча асобы, у якой
выкрыта перапрацоўка, хто зьяўляецца гаспадаром выкрытых скур,
якая колькасць скур знойдзена, ці перапрацоўваліся гэтыя скур для
сябе ці ў відзе промыслу (гэта зн., для сябе і ад свае ўласнае жывёлы,
ці для іншых грамадзян у парадку давальчэства).

У апошнім выпадку перапрацоўка ўжо зьяўляецца промыслам.

У залежнасьці ад гэтых акалічнасьцяў, судом павінна быць аб-
рана адпаведная мера сацыяльнай абароны, ужываючы рашучыя ме-
ры да тых, хто займаецца кадушніцтвам, як промыслам.

Асобы, якія перапрацоўваюць аўчыны для сваіх уласных патрэб-
вінны абавязкова мець адпаведны дазвол ад Райвыканкому і Вэт-
ннагляду.

У адносінах да кулацка-заможнага элементу, акрамя прыцягнення
да суровай адказнасьці, выкрытая скурсыравіна павінна быць ва ўсіх
выпадках канфіскавана.

У адносінах-жа да калгаснікаў, а таксама адзіналічнікаў—бяд-
някоў і сераднякоў, выкрытая з таемнай апрацоўкі скурсыравіна па-
вінна быць перадана загатоўчым арганізацыям, за якую апошнія вып-
лачваюць уласнікам скур адпаведную загатоўчую цану.

Адначасова трэба звярнуць увагу на наступнае:

Каб укрываць ад адказнасьці, некаторыя гарбары не бяруць да
сябе давальніцкай скурсыравіны для апрацоўкі, але ходзяць па ха-
тах і там таемна перапрацоўваюць альбо інструктуюць як перапра-
цоўваць. Дзякуючы гэтым „хадзячым інструктарам“, скурсыравіна пе-
рапрацоўваецца зусім дрэнна і ў недапушчальна антысанітарных умо-
вах. Таму пры выяўленьні такіх „хадзячых інструктараў“ трэба іх пры-
цягваць да адказнасьці і адначасова прымусіць іх выбіраць патэнт.

У відзе ажнасьці задачы па забяспечаньню скурай прамыс-
ловасьці сы, вінай, судам і пракуратуры неабходна з дастатковай
уважлівасьцю аднесьціся да спраў узынікаючых за кадушніцтва і ў

кожным паасобным выпадку праявіць гібкасць і клясавы падыход да абвінавачаных. Акрамя гэтага, побач з уыздзейнічаннем шляхам правільнага вырашэння спраў неабходна скарыстаць усе магчымасці для растлумачэння насельніцтву аб шкоднасці кадушніцтва і аб ільготах і прэміяльных, якія маюць здатчыкі скур пры здачы іх загатоўчым арганізацыям.

У сувязі з тым, што на мясцох многа спраў да гэтага часу не разгледжаных, НКЮ прапануе ўсе справы аб кадушніках разглядаць у тэрміновым парадку.

З выданнем гэтага і вышэйпаказанага закону Саюзнага Ураду за 13 студзеня 1931 г., ранейшыя паказанні, дадзеныя па гэтаму пытанню (Бюл. НКЮ № 7 за сьнежань 1930 г.) трэба лічыць страціўшымі сілу.

Нам. Народнага Камісара Юстыцыі
і Старшыня Вярхоўнага Суда Я. Кроль.

25 сакавіка 1931 г.
№ 16.

Адказны Рэдактар С. Лодысеў.

